

til palæstinenserne, og i finansloven for 2006 er den danske overgangsbistand blevet udbygget og forlænget til og med 2009. For perioden 2006-2009 er der afsat ca. 500 mio. kr. i øremærket bistand til palæstinenserne. 115 mio. kr. går til bilateral overgangsbistand, 80 mio. kr. går til multilateral overgangsbistand gennem Verdensbanken, ca. 45 mio. kr. går til regional bistand, 260 mio. kr. går via FN's hjælpeorganisation for palæstinensiske flygtninge, UNWRA, og hertil kommer yderligere en række frivillige bidrag gennem FN-organisationer og ngo'er. Hele denne bistand dækker en bred vifte af indsatsområder.

Overgangsbistanden fokuserer på kapacitetsopbygning af de palæstinensiske selvstyremyndigheder og lokaludvikling til gavn for de fattigste befolkningsgrupper i Gaza. Netop lokaludviklingsprogrammet vurderes at have forbedret levevilkårene for ca. 120.000 palæstinensere i Gaza siden 1999. Regionalbistanden omfatter et landbrugsprogram og freds- og forsoningsaktiviteter, og det palæstinensiske civilsamfund støttes gennem programmer til fremme af demokrati, god regeringsførelse og respekt for menneskerettigheder.

Som jeg lige nævnte, støtter Danmark også via FN's hjælpeorganisation for de palæstinensiske flygtninge, UNWRA. Denne organisation har en helt central placering i forbindelse med sociale og beskæftigelsesfremmende indsatser til fordel for de mest sårbare palæstinensiske befolkningsgrupper, og jeg kan i denne forbindelse oplyse Folketinget om, at Danmark netop er blevet medlem af UNWRA's Advisory Board.

Endelig deltager Danmark både finansielt og med udsendte politifolk i de to EU-operationer på sikkerhedsområdet, ligesom Danmark deltager i den internationale observatørtilstedeværelse i Hebron. Her er det igen vigtigt at understrege, at den danske bistand er til det palæstinensiske folk, og at den ikke kan gå i Hamas' kasse.

Kl. 10.15

I forbindelse med mit sidste besøg i regionen i november 2005 lancerede jeg over for parterne og med deres tilslutning et nyt dansk initiativ. Dette nye danske initiativ indebærer etablering af en israelsk-palæstinensisk minitænketank, som kan fremkomme med nye konstruktive forslag, der kan bringe køreplanen for fred videre mod sit mål. Det er mit håb, at vi kan åbne denne indledende konference herom i Danmark senere på året.

Alt i alt er det regeringens opfattelse, at Danmark gennem mange år har ydet substansielle bidrag til fremme af både den mellemøstlige fredsproces generelt og en bæredygtig palæstinensisk stat mere specifikt. Regeringen vil fortsætte med at styrke denne politik både i FN og i EU og bilateralt, og det vil vi gøre gennem medlemskabet af FN's Sikkerhedsråd, gennem en øget EU-tilstedeværelse og et styrket samarbejde med USA og gennem vores eget markante og synlige økonomiske og politiske engagement i en løsning på konflikten.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til udenrigsministeren, og så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Villy Søvndal.

Forhandling

Villy Søvndal (SF):

Tak til udenrigsministeren for besvarelsen, tak for anerkendelsen af, at det palæstinensiske folk ikke skal straffes, fordi man har valgt, som man har valgt.

Jeg synes, at udenrigsministeren havde en lang liste over krav til palæstinenserne. Fra SF's side har vi jo altid fordømt enhver type terror mod civile og uskyldige folk. Der findes ingen sag i hele verden, der berettiger mennesker til at tage uskyldige menneskers liv i en politisk sags tjeneste. Men når det så er sagt, synes jeg til gengæld, at rækken af krav til den palæstinensiske side var meget lang, og jeg synes, at rækken af krav til den israelske side var meget kort. For jeg er enig i, at skal der findes en fredsløsning, så forudsætter det i sagens natur krav til begge parter.

Jeg hørte et krav til de israelske besættelsesmyndigheder, og det er jeg enig i er et vigtigt krav, som udenrigsministeren nævnte, nemlig kravet om at ophæve nogle af begrænsningerne i palæstinenserne bevægelsesmuligheder. Det er jo det, der mere end noget andet i dag strangulerer det palæstinensiske samfund, at man ikke kan komme nogen steder. Og skal man nogen steder, tager det timevis, fordi man hænger fast i checkpoints, der nogle gange er åbne, nogle gange er lukkede; nogle gange tager det 2 timer, nogle gange tager det 5 timer, hvilket betyder, at man ikke kan få infrastrukturen i samfundet til at hænge sammen, hvilket betyder, at der bliver lukket for handels- og landbrugsvarers afsætning osv.